

CSIBEFASÍRT

KIVAGYOK

IMPRESSZUM

SZERKESZTŐK

Bach Lili, Bakos Kata (Zsömi), Cser Laura, Gáspár Zorka,
Király Kata, Kovács Nelli Nádja, Nagy Kamilla, Szerdahelyi Luca

TÖRDELŐ

Tenczer Kincső

DESIGNER

Kalmár Lili, Kovács Nelli Nádja

FILMES MUNKATÁRS

Bósz Mirkó

KIADÁSÉRT FELELŐS TANÁR

Pinczési Botond

ELŐSZÓ

„a hétfői sütemény jár a fejekben,
meg a csibefasírtos szendvics átellenben.”
(Sulihimnusz)

Minden happy endhez dukál egy stáblista: Bakos Kata (Zsömi), Bach Lili, Cser Laura, Gáspár Zorka, Kalmár Lili, Király Kata, Kovács Nelli Nádja, Nagy Kamilla, Szerdahelyi Luca, Tenczer Kincső. A suliujság szerkesztősége ugyanis a 2023/2024-es tanévre zone outol, holnap megállnak az órák: 3 lapszám, közel 100 000 leütés, 14 szépírás, 8 kritika, 12 megszólaltatott interjúalany mellett megannyi füstbe ment felkéréssel és (reméljük) számtalan olvasással töltött pillanattal gazdagodott a VMG.

A tabu és a gyerekkor laptémák után lezárul a trilógia, a gyűrű elpusztul, a Jedi visszatér, keresztapánk a narancsba harap, mert a tematika Te vagy. Ez a lapszám annyi (vigyázat, deep lesz), amennyit kihozol belőle, pont, mint önmagadból. A *Horoszkópban* a sorsod el van vetve, a *Haikunál* saját művedre találhatsz, az *Interjúban* pedig olyan kérdéseket tettünk fel iskolánk dolgozóinak, amikre mindig is érdekeltek a válaszok, de sosem merted feltenni őket.

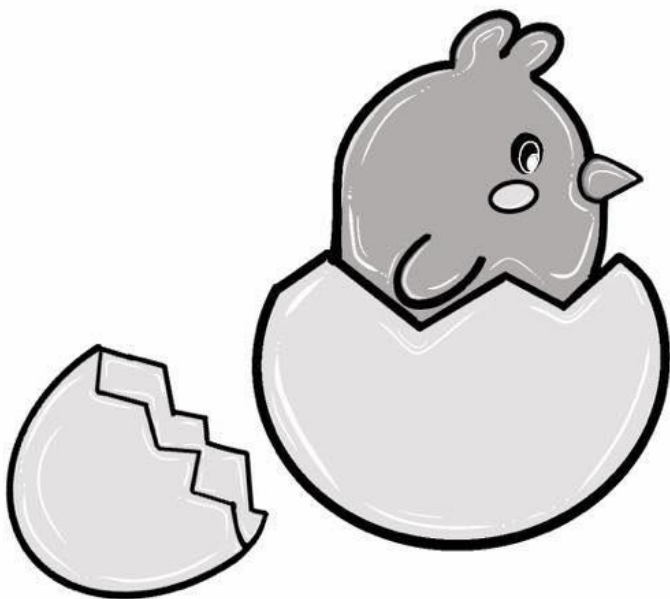
A szerkesztőség tagjai az *Én*-szám elkészítése során nem önmagukat helyezték előtérbe, hanem próbáltak minden tagozatnak, korosztálynak, stílusnak és műfajnak nyilvánosságot adni. Tehát a „másban moshatod meg arcodat” szellemiségében készült a *Receptrovathoz* tartozó TikTok-videó, vagy így szólhat a *Kritikarovat* egyszerre David Gogginsról, az *Elefánt*-zenekarról és a *BoJack Horseman* című animációs sorozatról.

Bár csibefasírtos szendvics már egy ideje nincs a büfében, csak a dalban, azonban a suliujság jövőre is fogyasztható, szerethető, szerkeszthető lesz. Vár a Csibefasírt, ha téged sem kell féltetni, elvisz a képzeleted.

Pinczési Botond
Kiadásért felelős tanár

SZÉPIRODALOM

Sok arc közt az enyém

Álarcok, maszkok, árnyékok mögött egy arc,
mi sír, beszél, ijed, örül, nevet, teszi, amit kell.
Mit mutat?

Széles, végtelen mosoly az egyiken,
a túloldalon reszkető, vérvörös száj átkozza a holnapot.

Egyik szem sír, másik nevet
- Válassz egy szemet! Melyikben látsz engem?
Plusz egy ránc, felnövés vagy nevetés?
- Külső a minden?
Világunkban már a legrelevánsabb kérdés.

Kaparom a festéket,
fogynak az árnyalatok,
eltűnik az élet az arcomról,
borús táskák lógnak, halovány, már szürkés orcámon.

Két oldal közt mások a színek,
egyik fekete-fehér, a másik a tarka-nyári hangulatok.
Kezeimbe borulva összekeverem a palettát,
így veszik el a két oldal,
így veszek el önmagamban,
vagyok, aki vagyok, egy összekevert paletta.

Zsebők Borbála, 9.a

A fal két oldala

Fal mögé rejtőzöl,
sodorsz magaddal engem is.
Mert ugyan mindent megteszel annak érdekében,
hogymindenki tudja
sokra vitted,
a saját problémáinkat szégyenled.
Igaz,
becsületes ember vagy,
csak sajnos ezt a tulajdonságod
a mi esetünkben félúton elhagytad.
Szeretsz,
te szörnyen szeretsz,
mégis minden tudásod ellenére,
nem vagy képes érzéseid kifejezésére,
mely ugyebár nem gond,
„hisz egy férfi nem beszél róluk”
az intelligenciád az egekben,
pedig az intelligencia alapja az érzelem,
de ezen már nem változtatsz,
ellepett a félelem.
Beszélgessünk,
az mindent megold,
telefon eltéve, lámpafény leolt,
nem tudnám nézni arcodat,
torz gondolom,
látni is fáj,
ahogyminden gondolatodat lerombolom.
várom,
idő előtt ellep a szégyen,
elrohanok,
elsüllyedek egészen,
most máshogy van minden,
nincs a kezem a kilincsen,
nem nyitom az ajtót,

elfutottam,
ingerült szavaimat összegyúrtam,
nem válogattam meg őket, csak bátran,
nyersen neked vágtam.

Tudtam,
lesz következménye,
vállalom a felelősséget,
erre büszke vagyok
akkor is, ha eredménytelen,
majd egyszer megfejted,
vagy hazudsz, tovább üldögélsz a fal
tövében,
a legfontosabb,
hogy a látszat legyen előtérben.

Szabó Franciska Zolna, 9.a

A varázsló

Éjszaka már csak egy toronyház ablakában világított lámpa. A fényszennyezés sejtelmes köde burkolta be a legfelső lakást, nappaliját boszorkánykonyha, varázskönyvek, jegyzetek, térképek és válogatott hozzávalók terítettek be. Ezek között ténykedett a varázsló, ócska kalapjában és rongyos ruháiban madárijesztőre emlékeztetett. Kis idő múlva, markában szorítva a szert, bebújt az ágy alá, s várt. Legközelebb, amikor látták, már más volt, majd megint más. Házimacska ereje teljében, világhírű sportoló élete versenyén, lovag a középkorból, homokszem a Marson, számár a ködben, felhőként úszott át kontinensek felett, vagy lávaként tört ki a vulkánból. Szupererejű peronellenőrként térített vissza a sínpárra dezorientált expresszeket, máskor diplomáciai konferencián garantálta a világbékét egy kézfogással és egy aláírással. Az esőerdőben égisz érő faként avatkozott bele a törzsek háborújába, gólyává változott és emigrált, vagy csak mindentudó öregemberként ült a park padján. Amikor újra önmaga lett, körbejárta a várost, barátait, ismerőseit, előadásokat és motivációs beszédeket tartott utazásairól. Az elmesélés csodálatos volt, színes, s addig a tizenöt percig, amíg tartotta, rajongott érte a közönség. Így teltek el hosszú hónapok, mígnem a történettár kifulladásra látszott, a mese máza lepattogzott. Ekkor elcsendesült, hazatért. Hallgatta a lift zúgását, ahogy emelkedett, fel a fényszmog glóriájába. A vasráccsal ötvözött üvegajtót kulcsra zárta maga mögött, odébbbrúgta a varázseszközeit, mindegyiket a sarokba. Csak az öreg krónikáskönyvet hagyta elől. Kinyitotta, lapozgatta, s nekiállt, hogy újabb és újabb tarka kalandokkal töltse be az ürességet, még mielőtt valaki a mélyére lát.

Király Kata, 10.a

Én

Szoktál gondolkodni önmagadon?

Hogyan értékeled önmagad? Egyáltalán értékeled önmagad? Tudod mik a céljaid az életedben? Egyáltalán vannak céljaid? Szokásod magadban keresni a hibát? Egyáltalán készen állsz magadban keresni a hibát?

Szereted önmagad? Egyáltalán ismered azt, akit szeretsz?

Ez egy hosszú folyamat, nekem se megy,
pedig én szeretem önmagam
persze a magam szintjén
van kellő önbizalmam, nincsenek hiányosságaim.
Mégsem megy

Nem vagy elég elszánt.

Szeretnék fejlődni!
Mindenki szeretne, de ez nem könnyű.
Még ha annak is tűnik...
nem.

Nem? Lehet, hogy magadnak hazudsz. Lehet, hogy ezek közül semmi sem igaz. Lehet, hogy mikor gyengén és fáradtan érzed magad, a sok gondolat ellepi az agyad, és nem látod az összképet. Se magadról, se a szituációról. A valóságban kell élned. Ne várj sokat magadtól. Sőt, semmit.

Én nem elégszem meg a 90 százalékkal
Nekem a 110 kell
Pedig tisztában vagyok a határainnal.
Feszegetni fogom
Tudom
Akarom.

Ne szégyelld bevallani magadnak, ezt a feladatot nem tudod megcsinálni. Nem az a legfőbb hiba, ha nagyot mondasz, vagy másnak hazudsz, hanem hogy a lelkiismeretünket altatod el.
Ne feledd, nem a fejedben élsz. Ugye?

Én önmagam vagyok.
Akinek még nincsenek céljai,
aki mindenért magát okolja,
és akinek fogalma sincs, ki is valójában.
Ezen senki más nem tud változtatni.
csakis én.

Csakis én?

Karsai-Bíró Álmos, 10.d

Az Én célja

Szükségem lenne egy kis me time-ra...

Hogy instasztoriba kitedd, ahogy egy forró teával az öledben egy ifjúsági regényt olvasol, amit még általános iskolás ballagásodra kaptál, és még az író nevére sem emlékszel?

Ma olyan self-care routine-t fogok nyomni...

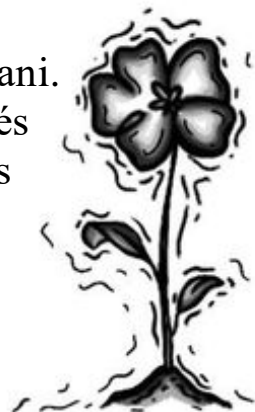
Hogy posztolj egy tükörszelfit a krémmel vastagon bekent arcodról? Akkor lehet, nekem is kennem kéne valamivel, elvégre nem normális, hogy tizenhét évesen ragyás a bőröm...

Légy önmagad!

Ott van a sok önmegvalósító influencer, aki középiskola után a social médiában napi egy promotált posttal és tizenkét shoppingolás sztorival annyi pénzt keres, hogy havonta tengerentúli utazásra, fogfehérítésre és természetesen jótékonykodásra is telik belőle. Ők igazán boldogok, mert nekik sikerült megtalálni önmagukat. És te? Te hogy fogod beteljesíteni a sorsod? Nem azért kérdezem, végül is ráérsz, még csak tizenhét éves vagy, és az egyetlen feladatod, hogy bulizz, jól érezd magad, és ne legyen rossz kedved, mert az, ugye, kinek segít. De amikor látsz egy homelessst a Kálvinon, akkor azért eszedbe jut, hogy nem árt előre tervezni...

Ismerős, ugye? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket teszünk fel maguknak mi, a Z generáció tagjai, amikor analizáljuk a jelenünket. Miért van az, hogy ilyenkor akaratlanul is a jövőre nézve vonunk le következtetéseket, és célok jelennek meg szemünk előtt?

Kierkegaard XIX. századi dán filozófust is hasonló kérdések foglalkoztattak, amikor az emberben felmerülő kétségekről írt. Úgy gondolta, hogy az egyéni fejlődés során egyre nagyobb öntudatra teszünk szert, és elkezdjük magunkat a környezetünkhöz hasonlítani. Mikor meglátjuk, hogy mennyire különbözünk a többi embertől, és mások vagyunk, mint amit elvárnak tőlünk, akkor ellenszenvézés alakul ki önmagunk felé.

Úgy gondolta, hogy a kétségbeesett Én bizonytalanná válik, a kudarcélményeket sokszoros erővel éli meg, és még kisebb lesz az önbecsülése. Ezzel a problémával nagyon sokan küzdenek, mert kevesen vannak, akik megtalálták valódi Énjüket és örök barátságot kötöttek vele.

De hogy kapcsolódik ez a generációkhoz és a céljainkhoz? A XXI. században sokféle út és önkifejezési lehetőség áll előttünk. A közösségi média lehetővé teszi, hogy megismerjük a világ más részein zajló mindennapokat. Ezzel kialakul a modern ember világnézete, egységessé válnak a trendek, az ideálok és a célok is.

Mi a célunk az életben? Biztonságos anyagi körülmények, elfogadó közösség, kiegyensúlyozott hétköznapiak. Ezekre az igényekre az emberek nagy többsége rábólint, és boldogtalannak tartja az életét, ha bármelyik hiányzik. De tényleg erre a három dologra van szükség az Én kiteljesedéséhez? Környezetünk vadul bólogat, mi vállat vonunk, zavart mosollyal belenyugszunk. Viszont nem szembesülünk azzal, hogy ezzel az Énünket alárendeljük a társadalom által elvárt céloknak.

Légy önmagad!

De hát én önmagam vagyok! Van céloom, egy biztos pont az életemben, és az ahhoz vezető út során tapasztalatokat gyűjtök, hogy aztán új célokat tűzzek ki magam elé, így biztosítva magamat arról, hogy nem vagyok céltalan, nem élek hiába. Mi ezzel a baj, mi ebben a rossz, mi itt a gond?

Egészen a legkisebb kudarc élményig semmi. Mert ha elbuksz a célodhoz vezető úton, akkor fennáll a veszélye, hogy nem a célodat fogod elveszíteni, hanem a céllá deformált Énedet.

(Felhasznált irodalom: *A pszichológia nagykönyve* - HVG-könyvek)

Csejdy Mihály, 11.a

KRITIKA

David Goggins – Can't Hurt Me

Van, hogy az ember úgy érzi, semmit nem tud csinálni magával. Nincsen motivációja semmihez, és napról-napra csak tétlenkedik, vagy éppen egy kávézóban tölti minden egyes nap a délutánját. Ha magadra ismertél, akkor ez az a könyv, ami arra ösztönöz, hogy kilépj a komfortzónádból.

Biztos sokan láttátok már a TikTok vagy az Instagram oldalakon, a reelek és shortok közt őt, éppen valami nagyon intenzív sztoriról mesélni, hogy hogyan futott le egy ultramaratont törött lábbal, vagy éppen hogyan sikerült neki megdöntenie a legtöbb húzódkodás világrekordját 24 óra alatt. Valószínűleg az összes történet, amit hallottatok róla igaz. David Goggins egy most már visszavonult amerikai haditengerész (Navy SEAL), ultramaratonfutó, tűzoltó, képzett bűvár, ultrakerékpáros, katonai ejtőernyős osztag tagja, Guinness World Records tartó, és még sorolhatnám. Bennetek is felmerülhetett, hogy miért menne mindezen keresztül ez az ember. Ezért gondoltam elolvasom a New York Times-bestseller önéletrajzi könyvét.

A könyv elején mesél nekünk a gyermekkori traumáiról, hogy hogyan verte őket az apjuk mindennap, és ezek után hogyan sikerült megszöknie az anyjával egy másik, alig 200 km-re lévő városba, ahol új életet kezdtek. Már a gyerekkora sem volt hab a tortán, ADHD-val diagnosztizálták, és a tanárai is azt hitték, hogy szellemileg hátramaradott, mivel mikor még az apjukkal éltek nem járt sokat az iskolába, hanem besegített a család által üzemeltetett éjjeli szórakozóhelyen. Mindezek ellenére tinédzser korára rájött, hogy ő egy haditengerész akar lenni, így minden izzadságát és vérért beleölte, hogy felvegyék a tengerészethez. Ehhez viszont át kellett mennie egy írásbeli és fizikai vizsgán, amihez eszméletlen sok tanulás és edzés kellett, mivel 12.-ben olvasott úgy, mint egy harmadikos, valamint 110 kiló volt. A tengerészet felső súlyhatára, 80 kiló volt, és a maradék 30-at még a felvételi előtt, három hónap alatt kellett leadnia. Harmadik próbálkozásra sikerült átmennie a vizsgán, végre helyére került az élete.

Több nagyobb kihíváson is átesett a tengerészetnél, meg kellett tanulnia úszni úgy, hogy rettegett a víztől, repedt bokával akart végigfutni 20-40 kilométereket, és még sok más örült dolgot kiveséz a könyvben. Elkezdett toborozni a hadseregnek, keresztüljárta egész Amerikát, ahol elmesélte az élettörténetét, és lelkes fiatalokat keresett, akik ugyanezt végigcsinálnák az országukért. A katonai évei alatt elkezdett ultramaratonokat futni, triatlonokat teljesíteni, amíg ki nem derült, hogy szívműtetre lesz szüksége. Két szívműtét után sikerült kiküszöbölni a problémát, és újra formába lendült. Megdöntötte a legtöbb húzózkodás világrekordját 24 óra alatt, mivel félt a magasságoktól jelentkezett a katonai ejtőernyős osztagba, ahova sikeresen felvették, és Irakban is szolgált a háború alatt.

Nekem nagyon sok inspirációt és motivációt adott ez a könyv, voltak dolgok, amikben nem teljesen értettem egyet Gogginsszal, mint például a minden fejezet végén lévő kis buzdító szöveg, hogy ne legyünk lusták és, hogy most azonnal emeljük föl a fenekünket a kanapéról, menjünk el futni 20 kilométert. Összességében viszont egy nagyon pozitív és megindító üzenete van felénk. Tényleg csak arra ösztönöz az élettörténete, hogy nem a körülményeink határoznak meg minket, hanem mi nekünk kell tenni azért, hogy a legjobbat tudjuk kihozni az adott körülményből és magunkból.

Horváth Vilmos, 10.a

Én – Elefánt

Az Elefánt *Én* című száma mély érzelmi tartalommal és önreflexióval rendelkezik. A szövegben visszatekintéseket tesz az életére, az önmagához és másokhoz fűződő kapcsolataira. A szövegben számos szimbolikus és metaforikus elemet használ, hogy kifejezze a saját magával, életével és kapcsolataival való belső konfliktusait és érzéseit.

Pl:

Én adom ki az alkoholt
És én is iszom meg velem
Én vagyok apám, anyám
A fiaim is én leszek.

És az állandó menekülés, önmagától való elbújás, arra is utal, hogy a gondolatai teszik tönkre. És a szíve még tiszta „mint a kápolna” de fejben már teljesen elszállt „mint a Vágóhíd” magát emészti, újra és újra. Számomra érdekes módon, a Vágóhíd és Kápolna kétszer jelenik meg a dalban, másodjára egy apró szerkezeti változtatással tér vissza, és ezzel a változással tesz bele ismétlést: egyes szám első személyből többes szám első személybe írja át.

„Vágóhíd a koponyám
A szívem kápolna”

„Vágóhíd a koponyánk
A szívünk kápolna”

Két lehetőséget látok arra, hogy mi állhat a váltás mögött, de előtte értelmeznünk kell a dal első felét. Ahogy azt írja, hogy önmagát látja mindenki, az képez egy falat közte és a körülötte levő emberek között, hiszen rájuk nem rendes különálló emberként tekint, hanem egyfajta tükrökre, melyekben önmagát látja és pont ez lehetetleníti el, hogy kapcsolódjon a környezetéhez. Az, hogy a végén egyes szám első személyből többes szám első személybe vált az jelenthet karakterfejlődést a lírai énben, egy felismerést és elfogadást a többi ember felé.

Mindenki hasonló gondolatokkal küzd, és ezáltal képes normálisan kapcsolódni a környezetéhez anélkül, hogy a saját hibáját látna mindenkiben. Illetve, jelentheti épp az ellenkezőjét, hogy habár felismeri azt, hogy a többi ember különb tőle, nem tudja elengedni azt, hogy magát lássa bennük. A többes szám első személy csak annyit jelöl ez esetben, hogy még mindig magaként tekint rájuk, és ezt hangsúlyozza. Ez a visszatérő pár sor összefoglalja a dal témáját, mondhatni egy - szerintem zseniálisan megírt - tételmondatként működik.

A zenei kíséret hangsúlyozza az érzelmi mélységet, és az önazonosság keresésének fontosságát. Fantasztikusan közli, hogy sokszor a saját szörnyeink mi vagyunk, mint a szöveg is mondja, úgymond ráébredésre késztet, mondhatni fejlettebb öntudatra. Említésre méltó még a szolipszista párhuzam, melyet észrevettem a szövegben. Az ideológiába beleillő motívumok a következők:

„foglyul ejt a test, a hús”

Ez a sor értelmezhető úgy, hogy az elme rabja egy testnek, tehát a lírai én egyedül a tudatában biztos, és minden más hamis számára.

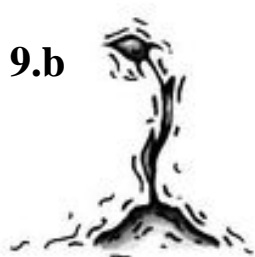
Ezt a gondolatot alátámasztja:

„*befelé nyílik a világom minden ajtaja*” sor, melyet úgy is értelmezhetünk, hogy a karakterünk fél a külvilágtól, és elképesztő bizonytalan benne. Emiatt a rettentő határozatlanság miatt úgy fogja fel a külvilágot, mintha szinte "magából készítené" annak reményében, hogy akkor ez a bizonytalanság eltűnik.

A főgondolat is erre az ideológiára emlékeztet, az, hogy minden „én vagyok” értelmezhető akár úgy is, hogy mivel az egyedüli dolog amiben biztos lehet, hogy önmaga létezik (alapgondolata a szolipszizmusnak), ezért úgy fogja fel a körülötte lévő világot, hogy az is mind Ő, nem pedig különállóként tekinthető dolgok.

Összességében az *Én* egy olyan dal, amely összetett és mély gondolatokat közvetít, és lehetőséget nyújt az önreflexióra. Persze ezt mind Elefántos stílusba göngyölítve.

Vajda Samu, 9.b

BoJack Horseman – a történet

Az élet kifürkészhetetlen, zavaros, visszafordíthatatlan és ki tudja, hányszor adatik meg, hogy újakezd. Valószínűleg soha. Hiszen a lineáris történésorozat nem egy tévéműsor, ahol amint a stáblista felgördül a képernyőre, minden újraindul. Ez az életed. Ezt az ijesztő, öngerjesztő cselekményfolyamatot hívjuk a tetteink következményeinek; és akármilyen szörnyű ember is vagy, akárhogy is próbálkozol, lesz egy kőbe vésett utad, amellyel mások választási lehetőségét ragadod el, ha óvatlanul viselkedsz, és nem teszel a változásért.

Ha nem figyelsz, túladagolsz egy lányt. Aztán kimész a parkolóba. Vársz tizenöt-tizenhét percet, majd névtelenül kihívod a mentőket. Ezután elhajtasz. És tagadsz. Mindent tagadsz.

A *BoJack Horseman* egy átlagos komédiának induló mély műsor. Ellentétben például a *South Park*kal, ahol Kenny akárhányszor meghalhat, mégis a következő részben újra a karakterek között virít. Viszont ha BoJack ellopja a D betűt, akkor az nem kerül vissza, ha megbánt valakit az a seb megmarad. Éppen ez teszi életszerűvé. A történet tükröt tart Hollywood számára is. Hogyan keserednek meg az emberek a sikertől, és hogyan rontja el a gyerekszínészek életét a korai felkapottság. Az ember szüntelenül változik, az csakis rajta múlik, hogy milyen irányba. BoJack folyamatos hibákat követ el, küzdve a változásért, viszont minden egyes alkalommal, amikor úgy tűnik, hogy a karakter végre morálisan helyes útra tér, valamilyen módon visszaesik mélyebbre, mint korábban volt. Jó embernek lenni erőfeszítést igényel.

A múltbéli rossz dolgok, amik történtek veled nem lehetnek kifogások arra, hogy dagonyázz az elkeseredésben. BoJack traumatikus élete nem jogosítja fel arra, hogy rossz dolgokat tegyen. Viszont ő állandóan kivetít, hárít és a múltját használja érvként arra, hogy miért olyan, amilyen, ahelyett, hogy elfogadná azt, hogy „önmaga az ok” – ahogy Todd is mondta. A sorozat számos pontján BoJack úgy érzi, hogy szomorú élete miatt kiérdemelte a boldogságot. Ezt a filozófiát arra használja, hogy eltiporja a körülötte lévő embereket.

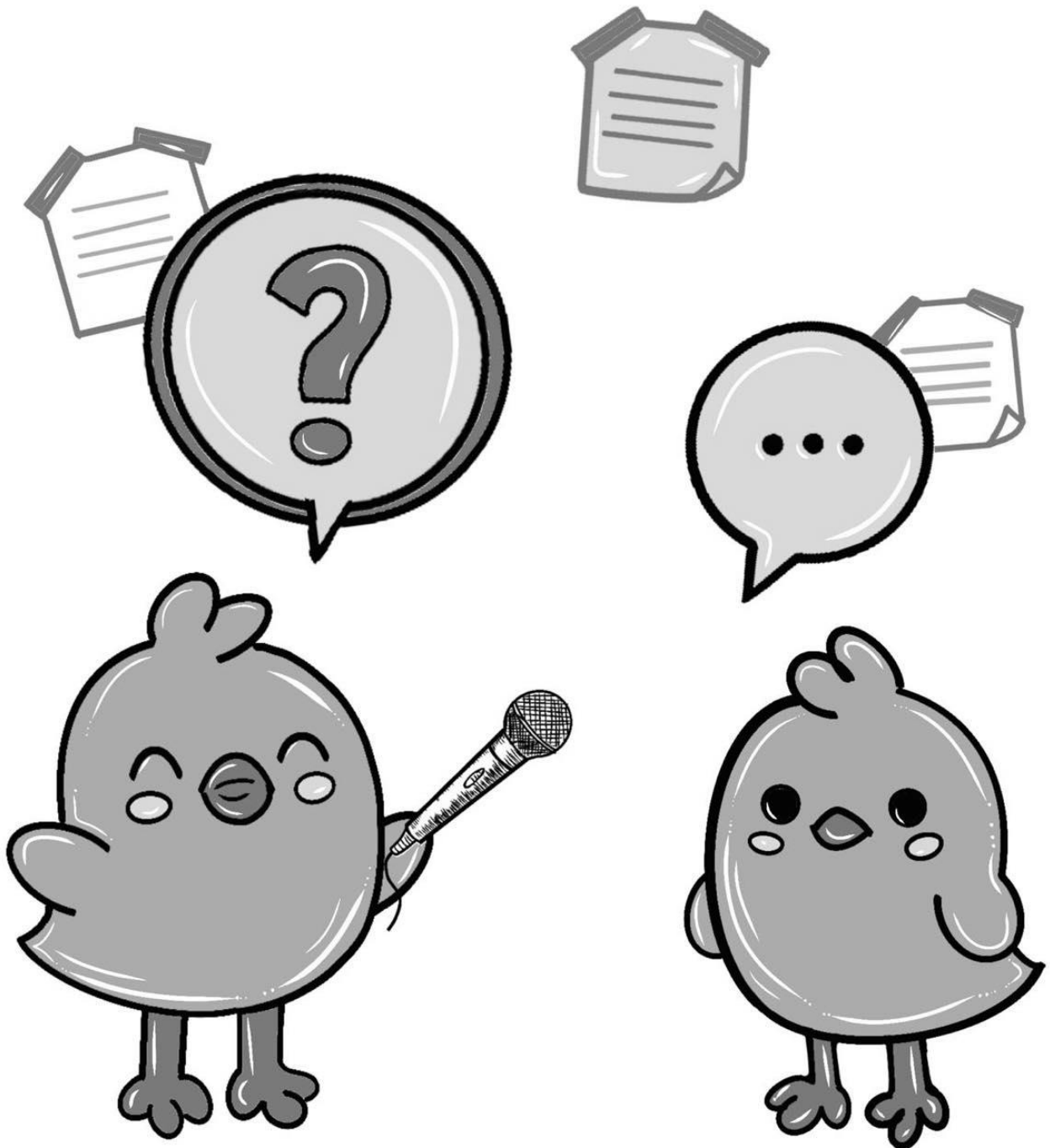
Fontos, hogy néha önzők legyünk, viszont főszereplőnk csak ezen elv szerint él, így lassanként eltolva magától mindenkit.

A *BoJack Horseman* az egyik legmélyebb és legjobb befejezéssel bíró történet, amit valaha láttam. Minden karakter kap egy lezárást anélkül, hogy pontosan tudnánk mi lesz velük. A sorozat után egy ideig lehet érezni azt az ürességet, amit egy jó film után is. Magával ragadó világa, betétdalai és szereplői még sokáig befolyással vannak az emberre.

T. V., 10.a

INTERJÚ

Körkérdéssel fordultunk iskolánk takarítónőjéhez (Erzsi néni) és tanáraihoz (Kun Barna, Sasvári Gábor, Némethi Hajna, Takács Gergely, Herpai Ágoston, Szőnyi László Gyula, Drégeli Krisztina) az énképükkel kapcsolatban.

Tud-e olyan pletykáról, ami Önről szólt, és visszajutott magához?

E. N.: Ennyi idő után nehéz emlékezni... Fiatal lánynak még én is szép voltam, sokat pletykáltak rólam. Csak most már megöregedtem. A legutóbbi pletyka az volt – ami vissza is jött hozzám, amiért ki is vertem a balhét –, hogy azt mondta az egyik kollégám a másik munkahelyen, én biztattam fel az egyik munkatársamat, hogy akkor menjen nyaralni, amikor a többiek. Akkor kiborultam. Én a nyílt, őszinte beszédet szeretem, megmondom, ha valami tetszik, meg azt is, ha valami nem tetszik. Sok más is volt ezen kívül. Egy hatvanéves öregasszonytól illet kérdezni... Hát mesélhetnék nektek holnap estig.

K. B.: Szerintem én nem vagyok arra érdemes, hogy beszéljenek rólam. Úgyhogy nincs is ilyen.

S. G.: Iskolán belülről nem. Iskolán kívül volt pletyka, ami visszajutott hozzám. Valakivel összehoztak, azaz azt mondták, hogy kapcsolatban vagyok vele. De igazából semmi alapja nem volt az egész sztorinak. Vicces volt és sokat röhögtünk rajta.

N. H.: Még régebben hallottam illet, nem volt valóságalapja, és nagyon jól nevettem rajta. De nem mesélem el, hogy mi volt az.

T. G.: Nem tudok ilyenről. Biztos van, de nem jutott el ezek szerint.

H. Á.: Nem nagyon volt.

SZ. L. GY.: Volt ilyen pletyka, és nem volt igaz.

D. K.: Diákoktól nem igazán. Nemrég volt egy, a szalagavatót követően, ami nagyon rosszul érintett. Benne voltam egy iskolával kapcsolatos Facebook-csoportban – most már nem vagyok – és ott egy hölgy hátba támadott a ruházatomat illetően, nem annyira kellemes módon. Erről egy kollégától értesültem. Nagyon rossz volt. Amikor az ember nem tud valamiről, és az a dolog ott kering egy nagyon sok tagot számláló csoportban, és mindenki látja, az nagyon kellemetlen érzés.

***Mit szeretne, hogy milyen kép alakuljon ki önről az iskolában?
Akár a tanárok, akár a diákok körében.***

E. N.: Ezzel úgy vagyok, hogy mindenki azt gondol, amit akar, amit ő szeretne. Én úgy gondolom, hogy nem vagyok olyan takarítónéni, akit szidni kéne. Úgyhogy próbálok megfelelően hozzáállni a dolgokhoz. Észre szoktam venni a gyerekek nehézségeit. Megyek az utcán, azt sem tudom melyik az, de rám köszön. Én próbálok kedves lenni. Szeretem, ha szeretnek – azt nagyon szeretem. A gyerekeket meg alapvetően imádom. Öt gyereket szerettem volna, ehhez képest kettő van. Próbáltam őket arra nevelni, hogy tanuljanak, ne azt csinálják, amit én, úgy látszik bevált. A tanárokkal is jóban vagyok. Elbeszélgetek velük, ha úgy adódik. Nem hiszem, hogy rossz véleménnyel lennének rólam, de sosem tudhatom. Olyan mindig van, hogy valakinek nem vagyok szimpatikus. Ez benne van az életben. Nem? Én azt mutatom, amilyen vagyok, vagy szeretnek vagy nem. Eddig nem volt panasz. Az én ajtóm nincs csukva, mert állandóan jön valaki, amikor aludni akarok, akkor is.

K. B.: Nem lehet egységes képet kialakítani. Mindenki olyat alakítson ki, amelyet akar. Vagy amelyet megérdemel.

S. G.: Igazából amit szeretnék az az, hogy korrektnek lássanak. A második legyen az, hogy elérhető vagyok, tehát ha szükség van rám, akkor meg tudnak találni, a harmadik az, hogy empatikus, a negyedik dolog, hogy vannak határok, amiket meg tudok húzni, és be tudok tartatni. Azt gondolom, hogy nem nagyon van olyan ember, aki azt gondolná, hogy a négyből egyik sem teljesül. És olyan, aki meg azt gondolná, hogy a négyből mindegyik teljesül, azt nem tudom. Egyet legalább eltalál mindenki. Legalábbis én ebben reménykedem.

N. H.: Szigorú, de vicces.

T. G.: Talán az a legfontosabb, hogy azok a diákok, akiket tanítok, úgy gondolnának, nem feltétlenül rám, hanem az órákra, vagy az együtt töltött időre, hogy hasznos volt, hogy volt értelme. Aztán hogy személyesen rólam? Nyilván annak örül az ember, ha jó visszajelzéseket kap, ha kedvelik, de nem ez a legfontosabb, hanem az, hogy hasznos legyen az együtt eltöltött idő, megismerése a világnak, az országnak, saját magának, vagy bárminek ami fontos.

H. Á.: Kedves, de határozott.

SZ. L. GY.: Szerintem lehet, hogy az a legegyszerűbb, ha az ember olyannak mutatja magát, mint amilyen. Nem biztos, hogy más képet szeretnék, mint amilyen vagyok. Szerintem én ilyen vagyok. Játékos, bolond, akár őrült, kreatív, humoros, aki egyszerre nagyon vicces, de egyszerre komoly dolgokról lehet vele beszélgetni, valami ilyesmi. Biztos, hogy volt, amikor a képemmel nem voltam megelégedve, amikor az a szakmaiságomra vonatkozott. Például régen ezzel cseszegettek, hogy a Szőnyi nem tartja meg az óráit, helyette a magánéletéről mesél. Na most, én tényleg beviszek tananyagot kívüli dolgokat is az órákra. Jóval kevésbé, mint tíz éve, akár a sok támadás miatt. De nem akarom élvezetg módon a saját életemet bevinni, csak ha ezzel meg tudok mutatni valamit. Ma már egyébként nagyon sokszor úgy mesélek el egy anekdotát, hogy „az egyik barátommal az történt, hogy” és azon mutatok meg valamit.

D. K.: Oh, hát rólam biztos, hogy van egy kép. Most már lassan 13-14 éve itt tanítok. A diákok szokták mondani, hogy mi az a kép, ami általában kialakult rólam. Például mondták már, hogy néha túlságosan is szigorú, komolyan veszem a német és az olasz nyelv tanítását, túl sokat várok el tőlük, kicsit lazábban kellene kezelnem a dolgokat. A fontossági sorrend nyilván más nálam, mint a diákoknál. De azt is mondták, hogy igazságos vagyok, nem szoktam kivételezni. Én is így érzem. De hogy még milyen vagyok, nem tudom. Nagyon nehéz kilépni a tanári szerepből, és a diákok szemével megnézni a dolgokat. Bizonyos dolgokról tudom, hogy mit gondolnak, de szerintem jobb is, hogy ha nem mindenről.

Király Kata és Nagy Kamilla, 10.a

AKTUÁLIS

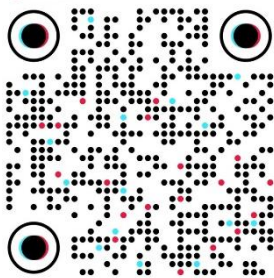
Receptrovat - A CSIBEFASÍRT -

Hozzávalók:

- 500 g csirke
- 1 fej vöröshagyma
- 3 gerezd fokhagyma
- 1,5 teáskanál pirospaprika
- 1 teáskanál bors
- 1,5 teáskanál só
- 1 zsemle
- zsemlemorzsa (csak hempergetni)
- olaj (sütéshez)

Elkészítés:

TikTok

Olvasd be a videó megtekintéséhez

Melyik rajzfilmfigura vagy? Nem tudod? Derítsd ki ebben a kvízben!

Egy idős hölgy elesik az utcán, és megsérül a lába. Mit csinálsz?

A: körbeugrálod, de elfelejtesz segíteni

B: szemet forgatsz, de felsegíted

C: elbotlasz benne

D: újraéleszted a lábát

Ha szabadidőd van, mit csinálsz?

A: bungee jumping

B: alszol a virágok között

C: végigeszed az egész napot

D: elmész barátokat szerezni egy tengerparti tábortűzhöz

Mit csinálsz egy tanórán?

A: minden mást csinálsz, és várod, hogy kicsöngessenek

B: alszol, és ha felszólítanak, akkor bosszankodsz

C: leghátul a sarokban ülsz és zone outolsz

D: mindig jelentkezel a buta válaszaiddal

Mit csinálsz, ha össze kell raknod egy csúszdát?

A: csak izegsz-mozogsz

B: elolvasol minden utasítást, és főnökösködve összerakod

C: útközben elakadsz és megsérülsz

D: nem figyelsz rendszeren, és véletlen egy abnormális hintát raksz össze

Mit eszel a legszívesebben?

A: unikornisos cukrot

B: vajas kenyeret

C: semmiképp nem hegyes vagy túl vizes kaját

D: fagyit

Mit viszel magaddal egy lakatlan szigetre?

A: barátokat vagy szerelmet

B: túlélőfelszerelést

C: kaját, de minden mást elfelejtesz

D: társaságot

Mit csinálsz, ha találsz egy pénztárcát az utcán?

A: megörülsz neki, de odaadod valakinek

B: veszel ki belőle pénzt, de visszaadod

C: elsétálsz mellette, mert nem veszed észre

D: hívod a 112-t

Ha neked az **A** betűjel jött ki a legtöbbször, akkor olyan vagy, mint **Bibble** a Barbieből. Rád nagyon jellemző, hogy pörögsz. Az embereket bátorítod és segíted. Kicsit irritáló tudsz lenni, de nem direkt. Nagyon empatikus személyiséged van.

Ha neked a **B** válaszból van a legtöbb, akkor olyan pofákat tudsz vágni mindenre. Minden emóció kiül az arcodra és gesztusaidra. Nagyon hűséges vagy, és mindig mindenkinek segítesz. **Pascalra** hasonlítasz az Aranyhajból.

Ha a **C** válasz jött ki túlnyomó többségben neked, akkor olyan vagy, mint **Hei-Hei** kakas a Moanából. Esetlen vagy, és össze vissza csinálsz mindent ok nélkül. Az okosság sem a te oldaladon áll, de van ez így... nem lehet minden kés éles a fiókban. Ezzel ellentétben mindenki imád téged, mert furcsaságod a legjobb dolog az emberek napjában.

Ha a **D** betűjel a leggyakoribb, akkor téged minden érdekel, mint **Olafot** a Frozenből. Nagyon naiv vagy, ami egyszerre pozitív s negatív is, de a szíved nagyon a helyén van.

Binder Bernát és Kovács Nelli Nádja, 10.a

Keresd meg a horoszkópodat, és kövesd az égi jelet!

Bak (dec. 22.- jan. 20.)

Merd kimutatni az érzéseidet! Őszintének lenni menő.

Vízöntő (jan. 21.- febr. 19.)

Ne félj levágni a hajad, jól fog állni!

Halak (febr. 20.- márc. 20.)

Csináld meg a napi Duolingódat, hogy meglegyen a mai húha-faktor is!

Kos (márc. 21.- ápr. 20.)

Fogadd el a lehetőségeket, amik szembe jönnek veled! Carpe diem!

Bika (ápr. 21.- máj. 21.)

Ne nézz vissza, nem arra méysz!

Ikrek (máj. 23.- jún. 21.)

Szokj le a függőségeidről, csak hátráltatnak az életben!

Rák (jún. 22.- júl. 22.)

Tölts több időt a családdal, nem tudhatod, meddig lesznek veled!

Oroszlán (júl. 23.- aug. 23.)

Ne csak a jóban lubickolj, vedd észre az intő jeleket!

Szűz (aug. 24.- szept. 22.)

Ne járj iskolába, csak ront a mentális egészségeden!

Mérleg (szept. 23.- okt. 23.)

Élj, hisz meghalni bárki tud!

Skorpió (okt. 24.- nov. 22.)

Sose feledd, a legjobb kapusnak is lehet gólt lőni! ;)

Nyilas (nov. 23.- dec. 21.)

Februárban megbántottál embereket. Kérj bocsánatot, vagy bele fogsz fulladni a Balatonba!

Az elmúlt hetekben haikukat gyűjtöttünk tőletek a tanári előtti csibés dobozban. Alább olvashatjátok a legjobbakból készült válogatást.

Nem értek semmit
Úgy általánosságban
Meg konkrétan sem

Négy méter fölénk
Sárga téglafal körénk
Be vagyunk zárva

Kukkolni Istent
Ez nem szép dolog
De Isten kukkol téged
Mária vigyázz

- Vandál Rection

Bűzlesz. Nem tudom
A cigim szívod el vagy
Az életkedvem

Csillanó árnyék
Tó tükrén küzdelem
A mélyben nyugalom

Papcsi

Lágy hangja zengi
Ez itt nem kindergarten
Húzz ki kisfiaaaaam

- Frontstage Boyz

Kert virágai
Csak neked szólnak, de te
Hozzájuk sosem

Néha úgy érzem
Józanul szar az élet
Bokorban kelek

Vettem ma enni,
Mivel én éhes vagyok,
De penészes volt

Kedves vé-em-gés
Láttalak a Rákóczin
Cigit tekerni

Én vagyok apám, anyám,
a fiaim is én leszek.
Mindenki máshogyan
boldogul el velem.

